Dosarul nr.1-225/2025
1-25040960-15-1-27032025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

21 august 2026
mun.Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusa din:
Președinte de ședință, judecător Alexei Rusacov
Grefier i Evelina Vrancean, Mihaela Sava, Daniela Brînză
Cu participarea:
Procurorului Irina Bahnari, Serghei Stratilă, Victor Heghea
Inculpatului Andrei Burlaca
Apărătorului inculpatului, avocatul Vladimir Cimpoieș
Interpretului Eugen Budeac, Raisa Ivanov

a judecat în ședința publică, în procedura generală, în română, cauza penală privind învinuirea lui:

Burlaca Andrei Victor, născut la *****, IDNP *****, cetățean al *****

-în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin.(1) Cod Penal,

Termenul de examinare a cauzei 27.03.2025- 21.08.2026;

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Burlaca Andrei este învinuit în aceea că el, începând cu o perioadă de timp și zi, nestabilită de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia a 2 (două) cartușe de calibrul 9x18 mm (9 mm Makarov), care potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/7-R-270 din 20.11.2024, se atribuie la categoria muniților letale, păstrarea cărora, în corespundere cu prevederile Legii nr.130 din 08.06.2012 privind regimul armelor și a muniților cu destinație civilă, fără autorizarea corespunzătoare este interzisă, apoi, neavând autorizația corespunzătoare, le păstra ilegal în construcția gospodărească destinată șederii temporare a *****ilor, amplasată în

s.*****, r-nul *****, până la data de 12.07.2024, unde acestea au fost depistate de către angajații poliției în cadrul percheziției autorizate.

De către organul de urmărire penală, fapta lui Burlaca Andrei a fost calificată ca *păstrarea muniților fără autorizația corespunzătoare,* și încadrată în baza **art.290 alin.(1)** Cod penal (în redacția din 07.06.2024).

În ședința de judecată, inculpatul Burlaca Andrei vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și, fiind audiat, a declarat că, locuiește în prezent în pădure, la momentul percheziției locuia în s.*****, r-nul *****, str.*****. Locuia în sat singur, iar în casa din pădure locuia cu mama. Muncea atunci în calitate de *****. Locuința reprezintă casa *****ului, este locuința de serviciu. Prima percheziție era la casa din pădure care aparține Î.S. MoldSilva, acolo la moment locuia mama sa, dar el locuia în sat. În fiecare zi vizita casa respectivă, deoarece locuia acolo, venea dimineața și pleca seara. Mama locuia acolo, deoarece tatăl era *****. Pe tatăl îl chema Victor, este decedat din *****. Când a murit tatăl, inculpatul lucra la penitenciar și în pădure. Apoi a plecat de la penitenciar, deoarece nu avea dreptul să muncească în ambele părți, și a rămas în locul tatălui *****, acolo era și gospodărie și tot ce nu era în sat, totul era în pădure și mama locuia acolo. Apoi, a făcut reparație și s-a mutat cu soția să locuiască în pădure, începând cu sfârșitul anului 2024. A menționat că acea casă din pădure este cu un etaj, are bucătărie, coridor, două camere-dormitoare și o cameră în care nu locuia nimeni, unde se afla un safeu, arme și muniții.

A declarat că armele din safeu erau ale sale, de marca TOZ-54. Referitor la armele tatălui, nu poate spune ce model erau. A menționat că, la momentul efectuării percheziției, armele tatălui nu se aflau în pădure, acestea fiind predate poliției. A venit sectoristul și le-a ridicat. Până când va primi moștenirea, nu poate să le înregistreze. Munițiile pentru arme se aflau în acel safeu, marea majoritate fiind în safeu. Tatăl avea o armă de serviciu de calibru 28 mm, însă nu ține minte modelul. Aceasta tot a fost ridicată, dar munițiile au rămas în dulap. În video se vede pachetul cu munițiile date.

A menționat că mama nu avea acces la safeu, ea nu observa niciodată munițiile și nu atrăgea atenția la acestea, având deja o anumită vârstă. A declarat că tatăl, cândva, avea armă, însă el era foarte mic. Tatăl a lucrat toată viața ca *****. A menționat că a văzut un pistol, însă nu poate spune ce fel de pistol era, deoarece era foarte mic și nu ține minte modelul. Tatăl a lucrat 31 de ani ca ***** și a locuit în pădure împreună cu mama timp de 31 de ani.

A declarat că au venit trei persoane, care i-au cerut să arate unde se aflau armele și munițiile sale. Nu ține minte ziua, însă era vara, din câte își amintește. Persoanele respective i-au arătat acte din care rezulta că efectuează căutări de teplovizoare, amortizoare, amortizatoare de flacără. A declarat că le-a spus că nu deține așa ceva. I-au cerut să arate unde se află armele și să prezinte actele. A arătat safeul, munițiile și toate celelalte. Au verificat actele armelor și totul era în regulă.

A menționat că, atunci când au continuat percheziția, unul dintre cei veniți căuta într-un dulap, iar altul în alt dulap, în camera unde ținea armele. Din dulap au scos o cutie mică de

carton, care avea și inscripții „URSS”, „Rusia”. Era un dulap obișnuit. A mai menționat că în dulap se afla o cutie cu muniții de calibru 28 mm ale tatălui, niște mărunțișuri și careva acte ale tatălui. Dulapul se afla la o distanță de maximum 3 metri de safeu, în aceeași cameră.

În partea de sus a dulapului, se afla veselă, diferite cutii și mai erau careva acte vechi ale tatălui. Referitor la munițiile date, a menționat că nu le-a văzut și nici despre cutia mică nu știa. A declarat că mai făcea curat, dar nu a reușit să scoată totul.

Până la acel dulap nu a ajuns. Acolo mai erau tuburi, alice, insigne, care, din câte își amintește, trebuie să fie în fotografie.

Au fost găsite acolo două muniții. A văzut cutia deja pe masă, unde erau armele și munițiile de calibru 12 mm.

Acea cutie se află la el acasă, deoarece a luat-o de la poliție, întrucât aceasta nu a fost anexată la materialele cauzei. A solicitat ca aceasta să fie anexată la materialele cauzei, deoarece în video aceasta nu apare. A declarat că a văzut video-ul când a fost audiat și când a avut loc confruntarea. Ține minte că au făcut poze și la cutie. A văzut cutia pe masă, deschisă, aceasta fiind o cutie mică, obișnuită.

La momentul când era angajat la penitenciar, a declarat că avea o armă-mitralieră Kalașnikov.

Mama nu cunoaște de unde au apărut munițiile respective în casă, posibil de la tatăl său, însă ea nu le-a văzut. A menționat că poate prezenta instanței cutia respectivă, aceasta aflându-se la domiciliul său.

La 10 februarie *****, a decedat tatăl său, iar mai întâi a rămas temporar acolo, în locul *****ului, pentru aproximativ 2–3 luni. Nu a verificat dulapurile, deoarece știa că tatăl său nu avea nimic ilegal acolo. Tot ce avea tatăl său avea acte, acesta deținând arme personale și de serviciu, iar el avea o armă personală. Amortizator de flacără nu avea. Când au venit cu percheziția, a arătat tot.

În timpul percheziției, i s-a arătat că munițiile au fost scoase de acolo. I s-a arătat că acea cutie se afla acolo, deoarece alături erau muniții de calibru 28 mm. Despre munițiile de Makarov nici nu știa că se aflau acolo. I-a spus polițistului despre munițiile de calibru 28 mm, însă despre cele de Makarov nu știa.

În ziua în care a fost audiat, peste 3–4 zile s-a întâlnit la Vulcănești cu Mihail. Nu toate cutiile erau în același loc, cutiuța era în dulap, iar alături erau munițiile de calibru 28 mm. Nu a observat acele muniții și nu a văzut niciodată cele două muniții de Makarov.

A menționat că a lucrat timp de un an în pază și avea doar o armă-mitralieră, cu altele nu era permis. A presupus că este posibil ca tatăl său să le fi găsit undeva, întrucât în fiecare an la vânătoare veneau mulți oameni.

Doar el și mama aveau acces la safeu, însă mama intra în acea cameră, fără a avea legătură cu safeul respectiv.

El a predat armele. A fost întrebat de ce nu le-a predat anterior, deoarece nu avea permisiunea să le dețină și nu avea permis pentru acestea. A vrut să obțină licență, dar nu a

reușit. Munițiile erau cumpărate de tatăl său, iar el a cumpărat pentru acesta. A declarat că, dacă le preda, nimeni nu i le mai întorcea, însă a vrut să ia înapoi arma.

Nu poate spune de ce anume au venit la el cu percheziția.

A menționat că în cutia respectivă se afla un colț, un trofeu al tatălui său.

A mai declarat că, în aceeași zi, a fost efectuată o percheziție în satul *****, pe strada Mira. Au fost întocmite toate actele pentru ceea ce a fost ridicat din pădure, inclusiv munițiile de calibru 28 mm și cele două muniții ale pistolului.

În ***** au găsit o armă ilegală de vânătoare, pe care a predat-o singur, deoarece nu avea acte. Când tatăl său a cumpărat casa din sat, el avea 13 ani, iar persoana respectivă se ocupa cu armele, iar tatăl său a găsit arma acolo.

Știa despre arma respectivă și, deodată, a spus despre existența acesteia, fiind vorba despre o singură armă. Nu a predat-o înainte de percheziție, aceasta rămânând în locul în care se afla. A plătit amendă pentru acea armă, fiind vorba despre o singură armă. Arma era veche și ruginită și nu a atins-o.

A declarat că nu are copii.

A menționat că la casa din pădure nu mai are nimeni acces. Dacă nu este nimeni acolo, nu are camere pentru a vedea dacă intră vreo persoană străină, însă nu a avut asemenea cazuri.

Martorul Dîru Eugeniu, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat instanței că, îl cunoaște pe domnul Burlaca în legătură cu activitatea de serviciu. În luna iulie 2024 a fost implicat la efectuarea percheziților: două la domiciliu și una la fâșia forestieră ce aparține „Silva Sud”, unde, la acel moment, avea acces liber domnul Burlaca, lucrând în calitate de *****.

Astfel, s-a mers la percheziție. În una din odăile casei, într-un dulap/antreu, au fost depistate cutii cu cartușe pentru arme de vânătoare. La acel moment erau trei persoane: el, Toderici Mihail și Radu Mihail.

Tot în odaia respectivă, de către Radu Mihail, dacă nu greșește, au fost depistate două cartușe asemănătoare cu cele destinate pistolului Makarov. După aceasta, s-a purces la efectuarea celei de-a doua percheziții, la domiciliul amplasat în satul Musaid, unde domnului Burlaca i s-a propus să predea benevol, dacă are, bunuri interzise. Dânsul a predat o armă de vânătoare și, dacă nu greșește, trei cartușe.

Percheziția a fost efectuată pentru a căuta un dispozitiv de vedere nocturnă și un dispozitiv de amortizare, însă acestea nu au fost găsite. Cartușele găsite nu își amintește exact cum erau, erau asemănătoare cu cele pentru pistol PM, dar nu își amintește dacă erau noi sau vechi.

Burlaca, din câte își amintește, a spus că acestea au rămas de la tatăl său, care este decedat, și au rămas în casă. În acea casă erau trei angajați, domnul Burlaca și mama acestuia. Toderici Mihail i-a explicat toată procedura; în mod normal, trebuia să i se propună să predea benevol. Nu își amintește să fi fost obiecții din partea lui. El personal nu a înregistrat, nu cunoaște dacă colegii au făcut acest lucru.

După prima vedere, după cum era aranjată casa, se observa că dânsul locuia acolo, nu arăta ca o casă părăsită. Fâșia forestieră se află în satul *****, raionul *****, unde activează Burlaca.

Nu își amintește dacă dânsul a spus sau nu, dar crede că a activat în P5 Cahul, dacă nu greșește. Când a fost întrebat despre cartușe, a indicat că au rămas de la tatăl său. Nu își amintește exact ce a spus atunci.

Cutiile erau în dulap. El personal a găsit trei cutii cu cartușe de vânătoare. Cutia în care au fost depistate cele două cartușe a fost găsită de Mihail Radu. Dânsul, când a împrăștiat pe masă conținutul cutiei, a găsit cele două cartușe, o gheară de animal și capsule de la cartușe.

Inițial, i s-a adus la cunoștință să fie permanent alături de ei. El, când căuta în dulap, nu vedea ce se întâmplă în cameră, dar, din ce a observat, era mereu lângă ei. I-a fost propus să predea benevol, iar el a indicat că sub un dulap are arma de vânătoare și posibil trei cartușe de vânătoare.

Arma de vânătoare depistată era deținută ilegal. El personal nu a discutat cu Burlaca Andrei. Nu își amintește să fi indicat obiecții, deoarece nu a întocmit el procesul-verbal de percheziție și verbal nu a auzit obiecții.

Cel mai bine ar putea răspunde Mihail Radu, care a găsit cutia, întrucât în acel moment el deschidea cutiile cu cartușele de vânătoare.

Nu cunoaște unde locuiește Burlaca Andrei. Nicio casă nu arăta ca părăsită. Din ce își amintește, erau depozitate acolo lucruri, era o masă lângă geam, iar în partea unde erau cartușele se afla un dulap/antreu.

Aceasta este tot ce își amintește. Nu își amintește reacția lui când au fost găsite cartușele.

Din materialul intentat pe R2 a lucrat domnul Toderici, el a întreprins măsuri.

Martorul Toderici Mihail, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat instanței că, îl cunoaște pe Burlaca Andrei în legătură cu activitatea de serviciu. În luna iulie 2024 a primit informația operativă că Burlaca, acasă, păstrează un aparat de vizualizare pe timp de noapte, un termovizor care este interzis prin Legea nr. 130. Apoi a primit mandat judecătoresc și, împreună cu colegii săi Dîru Eugeniu și Radu Mihail, au efectuat percheziția la acesta acasă.

Mai întâi, în pădure, dat fiind faptul că este *****, apoi în casa vânătorului din mijlocul satului Budăi și Musaid și la domiciliul acestuia, pe strada *****din satul *****, raionul *****.

În timpul percheziției în casa vânătorului, domnul Burlaca a stat întotdeauna lângă ei. În ultima cameră, unde păstra oficial arma personală cu țeavă lisă și avea seiful, colegul său Radu Mihail a găsit o cutie în care se aflau alte cutii cu cartușe pentru vânătoare și încă o cutie în care au fost găsite două cartușe de calibru 9 mm pentru pistol Makarov.

Domnul Burlaca a văzut cum au fost găsite cartușele și cum domnul Radu Mihail le-a răsturnat pe masă și le-a arătat. La întrebarea „De unde provin cele două cartușe?”, el a spus că tatăl lui, al cărui nume nu și-l amintește, care a fost tot ***** și a deținut armă, le-a avut și posibil cele două cartușe sunt de atunci, din perioada când lucra. Despre cele două cartușe știa, le văzuse și le păstra.

El a primit mandatul judecătoresc, l-a citit, iar ei i-au cerut să îl prezinte.

A fost dispusă percheziția pentru ridicarea termovizorului și a dispozitivului de vedere nocturnă. La început nu au știut că are cartușe.

Burlaca Andrei activa în zona silvică *****. În casa vânătorului era mama lui, dar stătea lângă ușă; nu o cunoaște, iar mama nu a participat la percheziție.

Au avut informații despre un dispozitiv de tragere silențioasă și despre termovizor. El a spus că, în timpul când lucra tatăl său, a găsit cartușe și că în cutia cu cartușe se afla și un colț de dinte.

Alte explicații în privința cartușelor nu își amintește să fi dat.

El locuiește în casa vânătorului împreună cu mama, având chei, dat fiind faptul că a deschis ușa. Cutiile cu cartușe au fost găsite în camera unde era seiful, pe partea dreaptă, unde se afla un dulap cu rafturi. Acolo colegul său a găsit cutiile.

Termovizorul nu a fost găsit atunci, dar ulterior a fost descoperit la domiciliul lui din *****, pe care îl deținea ilegal. Arma de vânătoare a fost găsită la domiciliul lui, sub dulap. În cutie erau capsule pentru cartușe de vânătoare și altele.

L-a întâlnit pe drum, dar nu își amintește cine a deschis primul ușa, deoarece era împreună cu mama sa.

Nu știe unde a lucrat anterior Burlaca Andrei, cunoaște doar că prietenul lui lucrează în P5 Cahul. Nu știe dacă el a lucrat în P5 și nu își amintește dacă a spus acest lucru.

Cartușele erau vechi și puțin ruginite, se vedea că demult stau acolo. Mai erau capsule și alte lucruri pentru cartușe.

Are permis de păstrare a armei, are armă deținută oficial, dar și ilegal. Cartușele depistate nu merg pentru arma cu țeavă lisă, dar pentru pistol.

Martorul Radu Mihail, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că, îl cunoaște pe domnul Burlaca Andrei, pe care l-a cunoscut în vara anului 2024 în legătură cu activitatea de serviciu, anterior nu l-a cunoscut.

În vara anului 2024, împreună cu angajații INI Toderici Mihail și Dîru Eugen, a efectuat două percheziții la domiciliul și la casa de serviciu a domnului Burlaca.

În cadrul percheziției la casa de serviciu, unde acesta activa în calitate de *****, au fost depistate și ridicate două cartușe de calibru 9 mm pentru pistol Makarov, trei cutii cu cartușe pentru arma de vânătoare de alt calibru, la care el nu are permis. Restul, arma de vânătoare și cartușele de calibru 12 mm, erau deținute legal.

Nu ține minte cine a scos din safeu cutia din carton și, când au început să scoată toate cutiile cu cartușe, într-o cutie mai mică din carton au depistat aceste două cartușe de calibru 9 mm. Lângă ei se afla domnul Burlaca.

La întrebarea dacă cunoaște că deținerea acestor cartușe este ilegală fără permis, el a comunicat că cunoaște acest lucru, întrucât a fost angajat al structurilor de forță și al organelor de drept.

La întrebarea de unde are aceste cartușe, el a povestit că, cândva, tatăl lui le-a găsit. Totodată, la întrebarea privind cartușele care se aflau în altă cutie, de alt calibru, acesta a explicat că, la fel, aparțin tatălui său, care a decedat, arma de serviciu a fost predată, dar cartușele au rămas.

Înainte de percheziție, i-a propus să predea benevol bunurile căutate. El a răspuns că nu are. La prima percheziție a susținut că nu are, iar când au ajuns la a doua percheziție, a spus că deține o armă ilegală.

La acel moment era ***** în satul *****. La momentul percheziției se afla și mama lui. Este casa de serviciu, el acolo trăiește, alte persoane nu au tangență cu casa. Acolo era safeul unde se păstrau armele.

Cutiile le-au scos din safeu. Nu ține minte în ce stare erau cartușele, în dosar sunt imagini.

În cutia mică era alice, un dinte de mistreț și capsule. Era o cutie de carton, posibil de la cartușe vechi sovietice.

Casa de serviciu se afla în pădure, iar casa de locuit în *****. El este înregistrat oficial în satul *****. În casa de serviciu era mobilă, safeul era în dulap, era pat, casa respectivă era locuită. Nu poate spune unde locuia mama lui Andrei Burlaca. La momentul percheziției era în casă, în camera vecină, dar în momentul percheziției nu a participat. Au venit după arme deținute ilegal, au căutat și un dispozitiv cu vedere termică, dar nu l-au găsit, amortizator nu au găsit. Nu a pregătit el actele, percheziția era pentru arme deținute ilegal și muniții. Ei au venit împreună cu Burlaca în pădure, întâlnindu-l pe drum spre pădure.

Martorul Burlaca Raisa, fiind audiată în ședința de judecată, a declarat instanței că, în acea zi din anul 2024 fiul ei se ducea spre pădure. A trecut podul și a cotit spre pădure. Din satul ***** mergea spre pădure, unde trăiau permanent. Acolo este casa *****ului, deoarece soțul ei era *****.

Din față mergea o mașină, nu știe modelul. Mașina s-a oprit, au deschis geamul și îl căutau pe fiul ei. Au mers direct în pădure, iar ei au venit după dânșii. A ieșit din mașină, a intrat în casă și s-a uitat la fiul ei, care se uita la niște hârtii. Fiul ei a intrat în casă și i-a spus că va fi efectuată percheziția. În afară de fiul ei, mai erau trei persoane, care erau îmbrăcate în civil.

Nu a înțeles și nu cunoaște ce căutau. Fiul doar i-a spus că vor efectua percheziția, după care a plecat în altă cameră.

Ceva au găsit și au documentat. Nu a participat la percheziție și nu era prezentă acolo. După ce au terminat, au plecat, iar ea a rămas în casa din pădure.

Fiul i-a spus că au găsit ceva elemente ale unei arme, însă nu cunoaște exact ce anume. Armă nu au găsit, dar altceva da. Toate acele lucruri aparțineau tatălui. Fiul trăia în sat, doar venea la muncă acolo.

A fost căsătorită mai mult de 20 de ani, iar soțul lucra ca *****. Soțul deținea armă, dar nu cunoaște de care. Pistol soțul nu deținea, doar armă de vânătoare.

Lucruri ale fiului nu erau acolo, doar venea să îi vadă și pleca din acea casă din pădure, dar nu locuia acolo. După moartea soțului, locuiește singură acolo și se ocupă de casă.

Fiul ei, la moment, este *****, iar la momentul percheziției tot ***** lucra. După moartea soțului, fiul a devenit *****. El trăia în sat și venea în pădure să lucreze, să o ajute.

Fiul ei avea armă de vânătoare, pe care o ținea în safeu, în casa din pădure. Safeul se încuia cu cheie, care era la soț, posibil și fiul avea. Ea nu avea acces la acel safeu.

A văzut arma de vânătoare și cartușe pentru arma respectivă. Cartușele erau în cutii, nu cunoaște câte erau la număr, deoarece nu a deschis cutia. Totul a rămas de la soțul decedat. El a decedat în februarie *****.

După moartea soțului au luat armele. Mai întâi, înainte de percheziție, au luat o armă, apoi, după percheziție, au mai luat. Nu știe de ce nu au luat cartușele. Fiul nu a putut să le ia și să le înscrie pe numele lui și le-a predat poliției în Taraclia.

La întrebările adresate, martorul a declarat că arma predată la IP Taraclia tot se păstra în safeu. În calitate de ***** lucra fiul ei. Ea nu avea acces la safeu.

A văzut cartușele când soțul deschidea safeul. Safeul era la vedere, dar nu cunoaște ce se afla în interior. După moartea soțului, cheia de la safeu o avea fiul. El este vânător, la fel ca și soțul.

Safeul era în cameră, în colț, nu era în dulap. În acea cameră se afla un dulap, în care se păstrau lucrurile soțului, documente și haine. Acolo făcea curat, însă nu a văzut acolo careva cutii.

Colaboratorii de poliție nu i-au arătat ce au găsit. Fiul doar venea în pădure, lucra și pleca înapoi în sat.

Susține că nu a văzut cutiile de la f.d. 22 și nici lucrurile de pe poza foto de la f.d. 23.

În susținerea învinuirii, de către acuzatorul de stat au fost prezentate, și cercetate în ședința de judecată următoarele probe:

-proces-verbal privind efectuarea percheziției din 12.07.2024, cu fototabel, potrivit căruia, în urma percheziției efectuate în căsuța *****ului, amplasată în fâșia forestieră din *****, r-nul *****, care aparține Î.S. „Silva-Sud”, în încăperea depozitului, în ultima cameră, au fost depistate 3 cutii din carton, în care se aflau 44 de cartușe de calibru 28, marca „TAXO”, împachetate în pachetul de hârtie nr. 1.

În aceeași încăpere, în dulap, printre alicele și capsulele care se aflau în cutia din carton, au fost depistate cartușe cu marcajul „38”, împachetate în pachetul nr. 2 (***f.d. 20-23***);

-proces-verbal privind efectuarea confruntării din 14.02.2025, în care sunt consemnate declarațiile făcute de învinuitul Burlaca Andrei și martorul Toderici Mihail (***f.d. 86-87***);

-proces-verbal privind efectuarea confruntării din 14.02.2025, în care sunt consemnate declarațiile făcute de învinuitul Burlaca Andrei și martorul Dîru Evgheni (***f.d. 88-89***).

-Raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/7-R-270 din 20.11.2024, potrivit concluziilor căruia, patruzeci și patru de cartușe ridicate la data de 12.07.2024, în cadrul efectuării percheziției în anexa pentru ședere temporară a pădurarilor, situată în zona pădurii din

s.*****, r-nul Taraclia, care aparține Î.S. „SILVA-SUD”, se referă la categoria muniților letale, sunt cartușe de calibrul 28x70, cu lovitură centrală, confecționate industrial la întreprinderea „Наково-виробнича фірма „TAXO”, în or.Herson, Ucraina, dintre care: douăzeci și două cartușe încărcate cu alice de numerația „№0” (diametrul 4,25 mm), șaptesprezece cartușe, încărcate cu mitralii cu diametrul de 6,5 mm și cinci cartușe, încărcate cu alice numerația „3” (diametrul 3,5mm). Cartușele sunt destinate pentru trageri cu arme de foc cu țeavă lisă de calibrul 28x70.

Două cartușe, ridicate la data de 12.07.2024, în cadrul efectuării percheziției în anexa pentru ședere temporară a *****ilor, situată în zonă pădurii din s.*****, r-nul *****, care aparține Î.S. „SILVA-SUD”, se referă la categoria muniților letale sunt cartușe de calibrul 9x18 (9mm Makarov), cu lovitură centrală, cu glonț cu miez din metal dur și sunt confecționate industrial în anul 1986 și 1988, la întreprinderea „Юрюзанский металлообрабатывающий завод” în or.Iuriuzani, URSS (Federația Rusă). Cartușele sunt destinate pentru trageri cu pistoale, pistoale-mitralieră și revolvere cu țeava ghintuită de calibrul 9x18 mm (9mm Makarov) (***f.d. 28-32***);

-*proces-verbal de ridicare din 25.02.2025*, potrivit căruia, de la martorul Radu Mihail a fost ridicat un fișier video efectuat în timpul percheziției, rezultatele examinării căruia sunt consemnate în procesul-verbal din 27.02.2025. Astfel, fișierul video are o durată de 19 secunde, în cadrul căruia se observă o armă, cutii în care se conțin cartușe de culoare roșie, iar pe masă, de asemenea, se află cartușe de culoare albă, lângă care se află 2 cartușe asemănătoare celor pentru pistolul „Makarov”. De asemenea, pe masă se observă un dinte, alice, monede, precum și cartele de vizită de culoare albă. Înregistrarea video a fost vizualizată în ședința de judecată, conținutul acesteia corespunde celor consemnate în procesul-verbal (***f.d. 93, 105***);

De asemenea, în ședința de judecată au fost cercetate și următoarele înscrisuri:

-*certificatul de deces al lui Burlaca Victor*, potrivit căruia acesta a decedat la data de 10.02.*****, precum și *răspunsul Inspectoratului de Poliție* *****, potrivit căruia Burlaca Andrei este posesorul armei lungi cu țeavă lisă, de model TOZ 54, calibrul 12x70, nr. G1873, în temeiul permisului nr. A46000329 din 08.07.2015.

Apreciind în ansamblu, prin prisma cercetării nemijlocite a probelor anexate la cauza penală şi celor administrate şi concomitent examinate pe parcursul cercetării judecătorești, analizând în totalitatea lor materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia, că învinuirea formulată inculpatului Burlaca Andrei de către organul de urmărire penală, în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare, motiv din care, conform art.390 alin.(1), pct.2) din Codul de procedură penală, inculpatul Burlaca Andrei necesită a fi achitat și reabilitat în temeiul art.290 alin.(1) Cod penal, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârşirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea*

învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Conform art.389 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată*.

În circumstanțele menționate, instanța concluzionează că potrivit principiilor de drept procesual penal nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în folosul celui acuzat.

Principiul prezumției nevinovăției, fiind un principiu instituțional și reflectând modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii.

La caz, careva probe, care ar demonstra cu certitudine faptul păstrării ilegale anume de către Burlaca Andrei a 2 (două) cartușe de calibrul 9x18 mm (9 mm Makarov), de către organul de urmărire penală nu au fost prezentate.

Așadar, potrivit materialelor cauzei și declarațiilor participanților la proces, cele două cartușe nu erau la vedere, ci se aflau într-o cutie mică de carton, care, la rândul ei, se afla într-un dulap. Martorii acuzării confirmă că cele două cartușe au fost descoperite numai după ce conținutul cutiei a fost răsturnat.

Din declarațiile martorilor, precum și din materialele cauzei, rezultă că cele două cartușe erau vechi și prezentau urme de rugină, aspect ce denotă posibilitatea ca munițiile să fi rămas din perioada în care tatăl inculpatului era în viață și să nu fi fost obținute recent și puse în acea cutie de către Burlaca Andrei.

Declarațiile martorului Toderici, potrivit cărora inculpatul, la momentul depistării cartușelor, ar fi menționat că „*Despre cele două cartușe știa, le văzuse și le păstra*”, reprezintă o singură probă care indică direct asupra inculpatului, însă aceasta nu se coroborează și nu se confirmă prin alte probe. Astfel, martorul Dîru, fiind prezent și el în timpul percheziției, a indicat, cu privire la acest aspect, că: „*Când a fost întrebat despre cartușe, a indicat că au rămas de la tatăl său. Nu își amintește exact ce a spus atunci*”.

Nicio probă administrată de partea acuzării nu denotă că anume Burlaca Andrei ar fi intrat în posesia celor două cartușe și le-ar fi păstrat în dulap, în condițiile în care, în acel imobil, locuia și mama acestuia, Burlaca Raisa, iar anterior imobilul era folosit și de tatăl său. Respectiv, nu este clar în baza căror circumstanțe de fapt partea acuzării a ajuns la concluzia că cele două cartușe erau păstrate anume de Burlaca Andrei, și nu de mama sau de tatăl acestuia.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că declarațiile martorilor acuzării nu sunt suficient de concludente sub aspectul demonstrării faptului că Burlaca Andrei cunoștea despre existența acestor cartușe și nu sunt confirmate prin alte probe, iar simpla aflare a cartușelor într-un spațiu accesibil lui Burlaca Andrei este insuficientă pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, faptul că acesta cunoștea despre existența cartușelor menționate.

De altfel, aceasta este o situație care nu poate fi nicicum pusă în sarcina inculpatului Burlaca Andrei.

Deși analiza probelor denotă faptul că în imobilul în care locuiește Burlaca Andrei au fost depistate două cartușe, organul de urmărire penală nu a prezentat careva probe care ar demonstra faptul că anume acesta știa despre existența lor și le păstra acolo.

Probele trebuie analizate corelat, în ansamblul lor, nu trunchiat, astfel încât hotărârea să se întemeieze pe toate probele cauzei, condiție ce în cazul de față nu este întrunită, astfel că, din analiza și evaluarea probelor administrate și, în parte readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în cadrul cercetării judecătorești s-a reținut just cu certitudine că probele în ansamblul lor nu se coroborează spre a demonstra, mai presus de orice dubiu, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată.

Astfel, instanța de judecată apreciază că înainte de a fi o problemă de drept, regula *in dubio pro reo* este o problemă de fapt, înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe baza de probe decisive, complete, sigure în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecății).

Numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecății) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

Instanța de judecată conchide că, învinuirea adusă lui Burlaca Andrei nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului, în atare situație, instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând toate probele prezentate de partea acuzării ajunge la ferma convingere că față de Burlaca Andrei este necesar de adoptat o sentință de achitare în temeiul art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, întrucât nu s-a constatat că fapta a fost săvârșită anume de inculpatul Burlaca Andrei.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal reglementat de art.24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. Iar potrivit prevederilor art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconceputăcă acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Capean v. Belgiei din 13.01.2005 a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art.6§2 și e obligatoriu, inter alia, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței CEDO și încălcarea prevederilor art.24 și 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului.

Față de toate considerentele expuse mai sus, reținând în esență că mijloacele de probă administrate nu sunt în măsură să demonstreze dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului în comiterea faptei pentru care a fost trimis în judecată, instanța va dispune o soluție de achitare a inculpatului Burlaca Andrei, temeiul incident de achitare fiind cel prevăzut de art. 390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală.

În contextul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 384-385, 391, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Burlaca Andrei învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) Cod penal – se achită din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Cheltuielile suportate pentru efectuarea Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/7-R-270 din 20.11.2024, în sumă de 2100 lei, trec în contul statului.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător **Alexei Rusacov**